

אדמו"רים שנספו בשואה

סאה

מנשה אונגר

עם מפתח שמות האישים המוזכרים בספר

הוצאת מוסד הרב קוק • ירושלים

ה ת ו כ ן

9	רבי אברהם אלימלך פרלוב מקארלין
12	רבי אברהם יהושע השיל ממז'יבוז'
14	רבי אברהם יעקב פרידמאן מבויאן—לבוב
	רבי אברהם שלום גולדברג מז'ליחוב ואחיו
18	רבי אלימלך מריקי
21	רבי אהרן פטשניק מרובנה
24	רבי אהרן יחיאל הופשטיין מקוד'ניץ
30	רבי אלימלך אריה הכהן רבינוביץ משידלוב
33	רבי אליעזר הורוויץ מגרודז'יסק
36	רבי אלעזר אונגר מז'אבנה
40	רבי אלתר יוסף דוד לאנדו מאוליקי
44	רבי אלתר יחזקאל הורוויץ מדז'יקוב
48	רבי אלתר מנחם מגדל האגר מבורשה
51	רבי אלתר ראובן שפירא מבוקובסק
54	רבי בן ציון האלברשטאם מבובוב
60	רבי ברוך האגר מווישיווה
67	רבי ברוך ספרין מקומארנה
72	רבי דוב בר קאליש מסקרניביץ—לויביץ'
77	רבי דוד בורגשטיין מסוכאצ'וב
82	האדמו"רים לבית זיכלין
90	רבי חיים האגר מקוסוב
92	רבי חיים ירחמיאל טויב מזוולין
95	רבי חנה הלברשטאם מקולושיץ
99	רבי חנוך גד יוסטמן מפילץ
102	רבי יהושע השיל הלוי הורוויץ מחנצין
105	רבי יוסף אהרן מורגנשטרן מליקיווה
108	רבי יוסף פרלוב מנובומינסק

רבי דוד בורנשטיין מסוכאצ'וב

האדמו"ר ר' דוד בורנשטיין מסוכאצ'וב ישב כשנתיים בגיטו ווארשה בשם בדוי, כדי להימלט מעינה של הגיסטאפו. אך הגרזן האכזרי של הגרמנים הונף גם עליו. ניספתה כל משפחתו: אשתו, בניו, בנותיו, חתניו, כלותיו ונכדיו. והוא עצמו נפטר מכובד הצער והרעב.

חסידות סוכאצ'וב היתה המשך לחריפותה וגאונותה של קוצק. האדמו"ר ר' אברהם בורנשטיין מסוכאצ'וב היה חתנו ותלמידו של האדמו"ר ר' מנדל מקוצק. הוא היה גאון וחריף ונתפרסם בספריו "אבני נזר" ו"אגלי טל", הנחשבים כספרי יסוד בהלכה. לאחר פטירתו פרסם תלמידו ר' צבי יהודה הלוי ממלוק ספר בשם "אביר הרועים" בו פורטו תולדות חייו וסדרי הנהגתו, (חלק ראשון פיטרקוב תרצ"ה 1935, חלק שני פיטרקוב תרצ"ט 1939).

לר' אברהם יצאו עוד בילדותו מוניטין כעילוי. כשהיה בן שש כבר נתפרסם בכל הסביבה.

אביו ר' נחום זאב שימש רב בביאלה והיה חסיד קוצק מובהק. את בנו העילוי היה מביא עמו לקוצק והאדמו"ר מקוצק לקחהו לחתן.

בן ארבע עשרה נשא ר' אברהם את בתו של האדמו"ר מקוצק. שבע שנים היה סמוך על שולחן חותנו בקוצק ושם ספג לקרבו את רוחה של חסידות זו. הוא ישב יומם ולילה על התורה.

לאחר פטירתו של האדמו"ר מקוצק נשאר ר' אברהם בעיירה זו, אך לאחר זמן קיבל את הרבנות בפארצב ואחריה בקרושניץ. משם עבר לנאשלאק ולבסוף נעשה רב בסוכאצ'וב.

הוא נהג בקהילת קרושניץ ביד חזקה, לא כפף ראשו בפני הפרנסים. הוא דאג לכך שבחגויות היהודיות יהיו משקלות נכונים והקפיד, כי יהודי שנקרא לדין תורה יופיע וגם יקיים את פסק הדין. גם תמך באלמנות יתומים ולא נתן לתקיפים לנגוע בהם לרעה.

משום כך קנה לעצמו שונאים רבים, שלא נרתעו אפילו מפני הלשנה והאשמות שוא, עד שנאלץ היה לעזוב את קרושניץ. מסיבות דומות נסגרו